

IREVOCATIBILĂ - Către Apel Prahova

ROMÂNIA

TRIBUNALUL PRAHOVA
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV II
Dosar nr. 4522/105/2009

SENTINTA NR. 413
Ședința publică din 30.09.2010
Completul compus din:
PREȘEDINTE
GREFIER

Pe rol judecarea cauzei de Contencios Administrativ și Fiscal, având ca obiect contestatie act administrativ fiscal, formulata de reclamanta SC [redacted] & [redacted] SRL, cu sediul in Com. [redacted], Sat [redacted], Jud. Prahova, in contradictoriu cu paratele: D.G.F.P. PRAHOVA si ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE PLOIESTI, cu sediile in Ploiesti, str. Aurel Vlaicu, nr.22, Jud. Prahova.

Dezbaterile au avut loc in sedinta publica din data de 16.09.2010 si au fost consemnate in incheierea de sedinta de la acea data - care face parte integranta din prezenta, cand instanta a amanat pronuntarea avand nevoie de timp pentru a delibera la data 23.09.2010, cand din aceleasi motive a amanat pronuntarea la data de 30.09.2010.

TRIBUNALUL :

Prin cererile inregistrate pe rolul acestei instante sub numerele 4549/105/2009 si 4522/105/2009 si ulterior conexate, reclamanta SC [redacted] SRL, in contradictoriu cu D.G.F.P. Prahova si A.F.P. Ploiesti, a solicitat anularea in parte a deciziei nr.66/13.05.2009, anularea deciziei de impunere din data de 10.02.2009, a dispozitiei nr.526/10.02.2009 si a raportului de inspectie fiscala din data de 9.02.2009, precum si anularea deciziei 151/21.09.2009, a dispozitiei nr.3311/30.06.2009, a deciziei de impunere nr.3311/30.06.2009 si a raportului de inspectie fiscala din data de 25.06.2009 - toate intocmite de catre parate -, precum si exonerarea de la plata obligatiilor fiscale stabilite prin acestea.

In motivarea cererilor, reclamanta a aratat ca in luna ianuarie 2009, DGFP Prahova a efectuat o inspectie fiscala la sediul sau, aferenta perioadei 2006/2008, iar in data de 9.02.2009 a intocmit raportul de inspectie fiscala, in baza caruia au fost emise decizia de impunere si dispozitia nr.526/10.02.2009, acte pe care reclamanta le-a contestat, iar contestatia sa a fost admisa prin decizia nr.66/13.05.2009, prin care s-a decis desfiintarea partiala a actelor contestate, pentru suma totala de 186.928 lei, reprezentand 95.586 lei impozit pe profit suplimentar cu 63.204 lei majorari de intarziere aferente, precum si 28.138 lei TVA, urmand ca organele fiscale sa faca reverificari si apoi sa incheie alte acte administrativ fiscale.

Reclamanta a mai aratat ca, in urma reverificarii sale fiscale, s-a intocmit raportul de inspectie fiscala din data de 25.06.2009, in baza caruia s-a emis decizia de impunere si dispozitia nr.3311/3009, acte pe care le-a contestat, contestatia sa fiind respinsa prin decizia nr.151/21.09.2009.

Reclamanta a invederat, in esenta, ca organele financiare au apreciat gresit nedeductibilitatea cheltuielii in suma de 419.741 lei ce reprezinta valoarea unor imobilizari corporale aflate in proprietatea societatii si casate ca urmare a gradului ridicat de degradare, a caror perioada de functionare a fost stabilita prin procese verbale, conform HG 2139/2004, ca suma de 144,942 trebuia considerata integral deductibila, in conditiile in care bunurile achizitionate de societate au fost utilizate in vederea indeplinirii obiectelor de activitate ale societatii mentionate in statutul sau, altele decat activitatea de transport, ca suma de 52297 lei – reprezentand cheltuieli cu amortizarea mijloacelor fixe pentru care s-a stabilit eronat durata de functionare de 3 ani – a fost gresit apreciata ca nefiind deductibila, precum si ca reclamanta a contestat cheltuielile nedeductibile in valoare de 28.126 lei – aferente unor materiale de constructie -, care au fost destinate unor activitati de constructie si care deci trebuiau considerate deductibile.

In ce priveste TVA de 38873 lei, apreciat ca nedeductibil de catre organele de control, reclamanta a aratat ca bunurile achizitionate au fost utilizate in folosul operatiunilor taxabile (constructii si amenajari), precum si faptul ca majorarile de intarziere aferente obligatiilor fiscale mentionate anterior sunt nelegal si netemeinic stabilite.

Reclamanta a precizat ca, dupa reverificare, organele fiscale au apreciat in mod gresit ca, din suma de 144.942 doar 9180 lei este deductibila, in realitatea intreaga suma trebuia considerata ca fiind deductibila – cata vreme aceasta reprezinta valoarea unor bunuri achizitionate in bloc prin licitatie publica, bunuri utilizate pentru realizarea celorlalte obiecte de activitate ale sale (constructii, prestari de servicii, comert, fabricarea unor produse..) producatoare de venituri, ca durata de viata a acestora a fost stabilita in mod legal, conform HG 2139/2004, ulterior fiind casate datorita starii lor de degradare avansate, ca nu poate fi retinuta prezumtia - privind faptul ca societatea nu a folosit caldirile achizitionate, cata vreme nu a avut personal calificat -, intrucat societatea a avut personal salariat care a indeplinit aceste activitati, iar pentru unele dintre acestea (spalatorie, vulcanizare, reparatii) nu era obligatorie angajarea unor muncitori specializati, societatea dispunand de muncitori nequalificati.

Reclamanta a mai invederat ca bunurile achizitionate prin licitatie publica au fost valorificate prin vanzare, fapt ce a generat venituri, ca suma de 156.891 lei reprezentand cheltuieli cu amortizarea auto a fost calificat corect de parate ca fiind deductibila integral, ca in mod eronat s-a refuzat deductibilitatea sumei de 92.916 lei - suma retinuta gresit, intrucat in decizia de solutionare a contestatiei se face referire la suma de 48647 lei-, ca impozitul de 77.383 lei stabilit de catre organele de control pentru perioada nu are legatura cu sumele mentionate anterior, ca in decizia de impunere emisa de catre parate se stabileste o baza impozabila suplimentara care nu rezulta din nici o lege si nu se stie din ce este compusa, ca organele de control trebuia sa acorde drept de deducere pentru TVA de 28.138 lei, acesta fiind aferent unor achizitii de mobilier, materiale electrice si constructii, necesare in vederea functionarii societatii, ca paratele au dispus reducerea pierderii fiscale a anului 2008, de la 833.761 lei la 525.685 lei fara insa sa mentioneze cum s-a ajuns la aceasta suma, precum si ca majorarile de intarziere stabilite in sarcina reclamantei sunt nedatorate.

In dovedirea cererilor, reclamanta a depus la dosar actele administrativ fiscale contestate, cu anexe, contestatiile nr.14800/2009 si nr.3870/2009, procesele verbale din 5.09.2006, 22.12.2006, 29.08.2006, 11.09.2006, 7.08.2006, 25.07.2006, 19.06.2006, 5.07.2006, 9.05.2006, 6.02.2006, 15.07.2005, 5.07.2005, 16.05.2005, deciziile nr.1/2006, 12/2006, 10/2006, 11/2006, 9/2006, 8/2006, 6/2006, 7/2006, 5/2006, 4/2006, 3/2005, 2/2005, 1/2005, precum si contractele de prestari servicii nr.8/2008 si nr.148/2007.

La termenul de judecata din data de 15.04.2010, tribunalul a conexas dosarul nr.4549/105/2009 la dosarul nr.4522/105/2009, intre cele doua cauze existand o stransa legatura.

In cauza, reclamanta a solicitat administrarea probei cu inscrisuri si expertiza contabila, iar paratele proba cu inscrisuri, probe incuviintate de catre instanta si ulterior administrate.

Astfel, paratele au depus la dosar documentatia ce a stal la baza actelor administrativ fiscale contestate. De asemenea, a fost depus raportul de expertiza contabila, intocmit de catre expertul ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~, care a fost pus in discutia partilor la data de 16.09.2010 si fata de care partile au aratat ca nu au obiectiuni la care expertul sa raspunda, ci doar critici pe care instanta urmeaza sa le aiba in vedere cu ocazia examinarii fondului cauzei.

Examinand materialul probator administrat in cauza, tribunalul retine urmatoarele :

Reprezentantii paratelor au efectuat in perioada 12.01 – 9.02.2009 o inspectie fiscala la sediul reclamantei, avand ca obiect verificarea obligatiilor fiscale (impozit pe profit si TVA) catre bugetul general consolidat al statului in perioada 1.10.2006-30.11.2008, precum si respectarea prevederilor Ordinelor 1753/2004 si nr.2226/2006 si ale OG 15/1996 SI OUG 28/1999, control finalizat prin raportul de inspectie fiscala din data de 9.02.2009, prin care organele fiscale au stabilit in sarcina de plata a reclamantei o diferenta de impozit pe profit in suma de 95.586 lei cu majorari de intarziere aferente de 63.204 lei si TVA de rambursta stabilita de societate de 339.896 lei si TVA de rambursta stabilita la control de 295.461 lei, precum si amenzi contraventionale in suma totala de 13.000 lei, aplicate in baza OUG 28/1999 si Legii nr.82/1991.

In baza acestui raport de inspectie fiscala, paratele au emis decizia de impunere nr.1526/10.02.2009, prin care au stabilit in sarcina de plata a reclamantei TVA suplimentar de 44.169 lei si impozit pe profit suplimentar de 95586 lei cu majorari de intarziere aferente de 63204 lei.

De asemenea, paratele au emis dispozitia nr.526/10.02.2009, prin care s-a stabilit obligatia reclamantei de a inregistra rezultatele inspectiei fiscale.

Reclamanta a formulat contestatia nr.1080/13.03.2009 impotriva actelor administrativ fiscale mentionate anterior, iar prin decizia nr.66/13.05.2009 contestatia sa a fost admisa in parte, in sensul ca au fost desfiintate in parte actele administrativ fiscale pentru suma de 186.928 lei, constand din impozitul pe profit precizat anterior si TVA de 28.138 lei, urmand ca organele fiscale sa efectueze o reverificare si sa incheie alte acte administrativ fiscale.

Urmare reverificarii dispuse, s-a incheiat raportul de inspectie din data de 25.06.2009, in baza caruia s-a emis apoi decizia de impunere nr.3311 /30.06.2009, prin care s-a stabilit in sarcina de plata a reclamantei TVA suplimentar de 22326 lei, precum si impozit pe profit suplimentar de 77383 lei cu majorari aferente de 50432 lei. Totodata, paratele au emis dispozitia nr.3311/30.06.2009, prin care au stabilit in sarcina reclamantei obligatia de a diminua pierderea fiscala de recuperat la data de

30.09.2008 de la 833761 lei la 525685 lei, precum si regularizarea diferentelor constatate intre sumele declarate de societate prin declaratia cod 394 aferente semestrului II 2008 si evidenta contabila.

Reclamanta a contestat aceste acte administrativ fiscale, inasa prin decizia nr.151/21.09.2009 contestatia sa a fost respinsa ca neintemeiata pentru suma totala de 150141 lei – din care impozit pe profit suplimentar de 77383 lei cu majorari aferente de 50432 lei si TVA de 22326 lei, precum si ca fiind fara obiect pentru TVA adaugata de 5812 lei.

Tribunalul retine, in ce priveste actele administrativ fiscale emise initial de parate, ca solicitarea reclamantei de anulare a deciziei de impunere din data de 10.02.2009 si a raportului de inspectie fiscala din data de 9.02.2009 este neintemeiata, intrucat reclamanta a solicitat anularea integrala a acestor acte, iar prin decizia nr.66/2009 acestea au fost anulate in parte, in limita celor contestate de catre reclamanta – aspect ce rezulta din compararea obiectului contestatiei formulate de reclamanta cu dispozitivul deciziei nr.66/2009.

Ca urmare, partea din aceste acte administrativ fiscale – respectiv celelalte constatari din raportul de inspectie fiscala si diferenta de TVA de 16031 lei (dintre 44169 lei, stabilita in decizia de impunere nr.1526/2009, si 28.138 lei din decizia de solutionare a contestatiei nr.66/2009) – nu au fost contestate de catre reclamanta, care deci nu a invocat si dovedit nelegalitatea si netemeinicia acestora, astfel ca tribunalul urmeaza sa respinga cererea de anulare integrala (ele fiind desfiintate partial prin decizia 66/2009) a celor doua acte administrativ fiscale mentionate anterior, ca neintemeiata.

In ce priveste cererea de anulare a dispozitiei nr.526/10.02.2009, tribunalul retine ca prin aceasta organele fiscale au dispus ca reclamanta sa inregistreze in contabilitate rezultatele inspectiei fiscale.

Or, in conditiile in care aceste rezultate au fost infirmate chiar de catre DGFP Prahova in decizia nr.66/2009, prin anularea actelor administrative fiscale in limita celor contestate de reclamanta, tribunalul considera ca se impune anularea acestei dispozitii, astfel ca urmeaza sa admita aceasta cerere.

Referitor la cererea de anulare partiala a deciziei nr.66/2009, tribunalul retine ca in dispozitivul acesteia se face referire doar la desfiintarea partiala, in limita sumei totale de 166.928 lei, a actelor administrativ fiscale contestate, rezultand astfel, asa cum s-a aratat anterior, ca restul acestor acte si-au pastrat valabilitatea, continuand sa produca efecte juridice.

Tribunalul mai retine inasa ca, desi in dispozitivul deciziei nr.66/2009 nu se face nicio referinta, totusi in considerentele acesteia se mentioneaza solutia de respingere a contestatiei pentru suma de 419.741 lei – reprezentand cheltuieli pentru activele cedate, apreciate de catre organele fiscale ca fiind nedeductibile – solutie preluata apoi in decizia nr.151/2009.

Referitor la acest aspect, tribunalul retine ca, in esenta, solutia organelor fiscale s-a intemeiat pe dispozitiile art.21 al.4 lit.c din codul fiscal, respectiv pe imprejurarea ca reclamanta nu a prezentat contracte de asigurare pentru aceste bunuri (care au fost casate) pentru a dovedi faptul ca degradarea lor nu este imputabila societatii.

Din inscrisurile depuse la dosar si din raportul de expertiza contabila intocmit in cauza, tribunalul retine ca la data de 18.08.2006 reclamanta a achizitionat mai multe bunuri de la SC SA – care se afla in faliment -, dintre care o parte erau degradate, astfel ca prin decizia reclamantei nr.1/2006 s-a numit comisia tehnica de evaluare a starii acestora, constatare finalizata prin procesele verbale nr.1 si 2 din

31.12.2006, prin care s-a stabilit, potrivit prevederilor HG 2139/2004, ca o parte dintre bunuri, in valoare totala de 419.741 lei, aveau durata normala de functionare expirata, astfel ca nu mai puteau fi utilizate, fapt pentru care au fost dezmembrate si casate, iar materialele rezultate din lemn si fier au fost valorificate, obtinandu-se suma de 19702,4 lei, care a fost inregistrata ca venit.

Tribunalul considera, avand in vedere si constatările expertului contabil, ca in cauza nu se putea pune problema unei degradari imputabile reclamantei – aspect dedus din conditiile in care bunurile au fost achizitionate (de la o societate in faliment) si durata scurta de timp dintre momentul achizitionarii si cel al casarii bunurilor (4 luni), precum si din imposibilitatea obiectiva de asigurare a unor astfel de bunuri, sens in care se poate retine prezumtia simpla a refuzului unei societati de asigurare de a asigura un bun care este deja depreciat calitativ. In sprijinul acestei concluzii, tribunalul retine si valoarea redusa obtinuta din comercializarea materialelor rezultate din casare (fapt invederat si de catre expert), aspect ce intareste concluzia gardului ridicat de depreciere a bunurilor. Ca urmare, tribunalul considera ca fiind intemeiata concluzia expertului privind neincadrarea situatiei de fapt in dispozitiile legale invocate de catre parate, precum si a deductibilitatii fiscale a sumei de 419.741 lei, astfel ca tribunalul urmeaza sa admita cererea reclamantei si sa anuleze in parte decizia nr.66/2009 – in ce priveste aspectul precizat.

Tribunalul retine, examinand actele administrativ fiscale intocmite dupa reverificarea dispusa prin decizia nr.66/2009, ca aspectul privind nedeductibilitatea cheltuielilor privind activele cedate de 419.741 lei a avut consecinte fiscale, atat pentru exercitiul anului 2006, cat si pentru anul 2007, intrucat pierderea fiscala raportata de reclamanta in anul 2006 a fost de 484.715 lei, la care organele fiscale au adaugat suma de 419.741 lei mentionata si suma de 135 762 lei – reprezentand cheltuieli cu amortizarea unor imobilizari corporale ce nu au fost utilizate in activitati aducatoare de venituri – obtinandu-se un profit impozabil in suma de 70.788 lei, pentru care au stabilit un impozit pe profit in suma de 11.326 lei.

In ce priveste nedeductibilitatea sumei de 135 762 lei (inregistrata de societate in evidenta contabila pentru perioada octombrie – decembrie 2006), tribunalul considera ca sustinerile paratelor sunt intemeiate, intrucat reclamanta nu a facut dovada utilizarii imobilizarilor corporale respective in activitatea producatoare de venituri a societatii, fata de sustinerile reclamantei devenind incidente dispozitiile art.1169 c.civ.

In acest sens, tribunalul retine ca reclamanta – ca si expertul contabil – a sustinut ca o parte din bunuri au fost folosite ca spatii de depozitare, altele in activitatea de constructii, de prestari servicii (sens in care a depus doua contracte) si administrativa a societatii, iar cele mai multe in activitatea principala de transport rutier de marfuri.

Tribunalul retine ca reclamanta nu a facut dovada acestor sustineri, nedepunand la dosar vreo proba in acest sens. In plus, activitatea de depozitare a altor active achizitionate la licitatie nu poate constitui o activitate producatoare de venituri a societatii(fata de obiectul de activitate al acesteia), iar contractele de prestari servicii invocate de reclamanta nu puteau fi luate in considerare, cata vreme acestea au fost incheiate la data de 15.07.2007 si 20.03.2008, cu mult dupa data de 31.12.2006 cand expira trimestrul IV al anului 2006 – trimestru in care au fost inregistrate aceste cheltuieli.

De asemenea, in ce priveste activitatea de constructii sustinuta de reclamanta, tribunalul constata ca aceasta nu a depus la dosar nicio factura din care sa rezulte prestarea vreunor lucrari si obtinerea vreunor venituri din aceasta activitate. In plus,

la termenul de judecata din data de 26.01.2010, reclamanta a invederat, la solicitarea instantei, ca in trimestrul IV 2006 societatea nu a efectuat lucrari de constructie.

Referitor la activitatea administrativa, invocata de reclamanta, tribunalul considera ca fiind intemeiate sustinerile paratului privind faptul ca reclamanta nu si-a inregistrat la ORC Prahova punctul de lucru din Ploiesti, str. Targovistei nr.4 – unde s-ar fi executat pretinsa activitate -, astfel ca la aceasta adresa societatea nu a putut desfasura in mod legal nicio activitate, deci nici cea administrativa.

Concluzionand, tribunalul considera ca fiind intemeiata concluzia privind nedeductibilitatea cheltuielilor in suma de 135.762 lei, astfel ca urmeaza sa inlature sustinerile expertului (ce exprima o concluzie contrara), ca neintemeiate.

Tribunalul retine asadar, fata de concluziile mentionate anterior privind caracterul deductibil al sumei de 419.714 lei si cel nedeductibil al sumei de 135.762 lei, ca in anul 2006 reclamanta nu a obtinut vreun profit, concluzie fundamentata pe faptul ca adaugand la pierderea fiscala raportata, in suma de 484.715 lei, cheltuielile nedeductibile in suma de 135.762 lei rezultatul este negativ, astfel ca impozitul si majorarile aferente acestui an, stabilite de catre parate, sunt nelegale.

De asemenea, tribunalul considera ca cheltuielile deductibile de 419.714 lei isi produc efecte si in ce priveste impozitul stabilit pentru anul 2007, an in care societatea a raportat o pierdere fiscala de 71862 lei. Or, este evident ca pierderea fiscala din acest an cumulata cu cea din anul 2006 denota lipsa unui profit impozabil in anul 2007, astfel ca si pentru acest an impozitul si majorarile de intarziere aferente au fost gresit calculate.

Ca urmare, tribunalul considera ca impozitul pe profit stabilit pentru perioada 2006-2007, in suma de 77.383 lei si majorarile de intarziere aferente de 50.432 lei – pentru care s-a respins contestatia reclamantei, prin decizia nr.151/2009 – sunt nedatorate de catre reclamanta.

In ce priveste TVA deductibila in suma de 22.326 lei, pentru care contestatia reclamantei a fost respinsa ca neintemeiata, tribunalul retine ca societatea a sustinut ca suma de 117505 lei (pentru care s-a stabilit TVA precizat) a fost folosita la achizitionarea de materiale (mobilier, electrice, gresie, glet, usi interioare, vopsea.etc) utilizate in anul 2008 in activitatea de constructii, depunand in acest sens contractul nr.8/2008 incheiat cu SC SRL.

Or, spre deosebire de concluziile expuse pentru perioada trimestrului IV al anului 2006 (cand contractele de lucrari erau incheiate dupa expirarea acestei perioade), tribunalul apreciaza ca acest contract dovedeste sustinerile reclamantei – privind utilizarea sumei respective, mai ales ca activitatea de constructii se regaseste in statutul reclamantei. De altfel, in raportul de expertiza expertul, dupa verificarea documentelor societatii, a concluzionat ca reclamanta nu datoreaza pentru anul 2008 TVA.

Ca urmare, tribunalul considera ca in cauza nu au fost incalcate prevederile art.145 al.2 lit.a din Codul fiscal, asa cum paratele au invederat, TVA in suma de 22326 lei fiind nedatorat de catre societate.

In ce priveste TVA in suma de 5812 lei, tribunalul retine ca in decizia de impunere nr. 311/30.06.2009 – care constituie actul administrativ fiscal prin care se constata obligatiile fiscale – s-a prevazut obligatia reclamantei de a plati TVA in suma de 22.326 lei, precizata anterior.

Or, in contestatia nr.3870/2009 (fila nr.41) reclamanta a aratat ca intelege sa conteste TVA in suma de 28.138 lei.

Ca urmare, in mod corect paratele au apreciat ca pentru diferenta de TVA de 5812 lei contestatia nu a re obiect, intrucat aceasta diferenta nu se regaseste in decizia de impunere nr.3311/2009 contestata.

In ce priveste cererea de anulare a dispozitiei nr.3311/30.06.2009, tribunalul constata ca prin aceasta s-a stabilit obligatia reclamantei de a diminua pierderea fiscala de recuperat la data de 30.09.2008, de la 833761 lei la 525685 lei, precum si sa regularizeze diferentele constatate intre sumele declarate de societate prin declaratia cod 394 aferente semestrului II 2008 si evidenta contabila.

Tribunalul retine ca in decizia nr.151/2009 organul de solutionare a contestatiei a stabilit ca, in ce priveste diminuarea pierderii fiscale din perioada de recuperat la data de 30.09.2008, de la 833761 lei la 525685 lei, DGFP Prahova a dispus ca, potrivit dispozitiilor art.209 al.2 c.pr.fiscala, acest capat de cerere din contestatie sa fie solutionat de catre organul fiscal competent, respectiv AIF Ploiesti, astfel ca practic a lasat nesolutionat acest aspect.

Tribunalul mai retine ca paratele nu au facut dovada solutionarii acestui capat de cerere din contestatie, astfel ca tribunalul nu se poate pronunta in prezent asupra legalitatii si temenicii dispozitiei 3311/2009 (procedura prevazuta de art.205 si urmat c.pr.fiscala este o prealabila si obligatorie).

Ca urmare, tribunalul urmeaza sa respinga cererea de anulare a acestei dispozitii, ca prematura, cu precizarea ca, in eventualitatea in care reclamanta nu este multumita de modalitate de solutionare a acestui capat de contestatie, are posibilitatea sa atace decizia AIF Ploiesti in instanta, potrivit dispozitiilor art.218 al.2 c.pr.fiscala.

Pentru toate aceste considerente, in temeiul dispozitiilor legale mentionate anterior si ale art.18 din Legea nr.554/2004, tribunalul urmeaza sa admita in parte cererile conexate, sa anuleze, in parte, decizia nr.66/13.05.2009 — in ce priveste modul de solutionare a contestatiei pentru suma de 419.741 lei, reprezentand cheltuieli privind activele cedate — precum si dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.526/10.02.2009, in totalitate, sa anuleze, in parte raportul de inspectie fiscala din data de 25.09.2009 si decizia nr.151/21.09.2009 - in ce priveste constatarea ca suma de 419.741, precizata anterior este o cheltuiala nedeductibila si in ce priveste TVA suplimentar stabilit in sarcina reclamantei -, precum si decizia de impunere nr.3311/30.06.2009 pentru impozitul pe profit generat de aceasta cheltuiala deductibila si pentru TVA in suma de 22326 lei. Totodata, tribunalul urmeaza sa respinga cererea reclamantei de anulare a raportului de inspectie fiscala din data de 9.02.2009 si a deciziei de impunere nr.114/1526/10.02.2009, ca neintemeiata, precum si cererea de anulare a dispozitiei 3311/30.06.2009, ca prematura.

Potrivit dispozitiilor art. 274 c.pr.civ., fata de solutia mentionata anterior, tribunalul urmeaza sa oblige parata sa plateasca reclamantei cheltuieli de judecata doar in suma de 6464,3 lei, reprezentand c/val taxei judiciare de timbru si a timbrului judiciar, precum si a onorariului de expert si aparator, aceasta intrucat c/val onorariului expertului consilier este, in opinia tribunalului, o cheltuiala voluptuorie, lasata la latitudinea partii solicitante.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTARASTE

Admite in parte cererile conexate formulate de reclamanta SC [redacted] & [redacted] SRL, cu sediul in Com. [redacted], Sat [redacted], Jud. Prahova, in contradictorie cu paratele: D.G.F.P. PRAHOVA si ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE PLOIESTI, cu sediile in Ploiesti, str. Aurel Vlaicu, nr.22, Jud. Prahova..

• Anulează, in parte, decizia nr.66/13.05.2009 – in ce privește modul de soluționare a contestației pentru suma de 419.741 lei, reprezentând cheltuieli privind activele cedate – precum si dispoziția privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.526/10.02.2009, in totalitate.

Respinge cererea de anulare a raportului de inspectie fiscala din data de 9.02.2009 si a deciziei de impunere nr.114/1526/10.02.2009, ca neintemeiata.

• Anulează, in parte raportul de inspectie fiscala din data de 25.09.2009 si decizia nr.151/21.09.2009 - in ce privește constatarea ca suma de 419.741, precizata anterior este o cheltuiala nedeductibila si in ce privește TVA suplimentar stabilit in sarcina reclamantei -, precum si decizia de impunere nr.3311/30.06.2009 pentru impozitul pe profit generat de aceasta cheltuiala deductibila si pentru TVA in suma de 22326 lei.

Respinge cererea de anulare a dispoziției 3311/30.06.2009, ca prematura.

Obliga parata sa plătească reclamantei cheltuieli de judecata in suma de 6464,3 lei.

Cu recurs in termen de 15 zile de la comunicare .

Pronunțata in ședința publica, azi, 30.09.2010.

PREȘEDINTE

GREFIER.

RED.SI
4EX/05.10.2010